

Každá sněmovna zvolí své prezidenty a ostatní funkcionáře, ona jediná má právo přezkoumat a rozhodnout o platnosti voleb.

§ 40.

Členové obou komor mohou vykonávat své hlasovací právo pouze osobně, nesmějí přijímat instrukce od svých komitentů.

§ 41.

Schůze obou sněmoven jsou veřejné; vyjímka může nastat jen usnesením sněmovny, která o tom rozhoduje na žádost desíti členů nebo prezidenta na tajné schůzi.

§ 42.

Žádný ze členů sněmoven nesmí být během zasedání sněmu soudně stíhán nebo zatčen bez vysloveného souhlasu sněmovny, vyjma případy dopadající při činu.

§ 43.

Člen některé sněmovny, který přijme státem placené služební místo, se musí podrobit nové volbě; vláda nevidí žádnému zvolenému členu odjíždět pryč do sněmoven.

§ 44.

Sněmovny se scházejí pouze na zvolání císaře a nesmějí projednávat žádné záležitosti poté, co bylo sněmování rozpuštěno nebo odročeno.

VI.

Plasobnost říšského sněmu

§ 45.

Všechny zákony vyžadují souhlasu obou komor a sankcionování císařem.

§ 46.

Při prvním konání říšského sněmu a po každém novém nástupu k vláde se stanovuje civilní lista císaře pro celou dobu trvání jeho vlády. Apanáže a vybavení pro členy císařského domu jsou připad od příjmu předkládaný říšskému sněmu ke konečnému rozhodnutí.

§ 47.

Každoroční svolení k doplnění státního vojska, svolení ke zrušení daní a dávek, kontrahování státních dluhů, prodej státních velkozemků, prověření a zjištění ročního rozpočtu státních příjmů a výdajů a roční závěrečný účet mohou nastat pouze cestou zákona. Takovému návrhu je třeba předložit nejprve poslanecké sněmovně.